

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 1 năm 2022

Số 588

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến hay không?
- 2) Ý lực tu tiến có cần thiết hay không?
- 3) Người tu thiền cần sự tiến hóa hay không?
- 4) Tâm linh tiến hóa bằng cách nào?
- 5) Điển quang là gì?
- 6) Sự chuyển hóa từ đâu tới đâu?
- 7) Chuyển hóa bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Sydney 11-04-04 9:43AM 1) Hỏi: Cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến hay không? Đáp: Thừa rất cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến. Kệ: Dững mãnh tu tiến tự tiến xuyên Thâm sâu đời đạo trí phân huyền Thực hành chánh pháp duyên Đời Đạo Khai triển chính mình tự vượt xuyên.	Sydney 12-04-04 4:30AM 2) Hỏi: Ý lực tu tiến có cần thiết hay không? Đáp: Thừa ý lực tu tiến rất cần. Kệ: Ý lực tu tiến rất cần thiết Quý thương đồng loại lại cần nhiều Nhớ thương quy hội chuyển phân mùi Ý tưởng Trời cao pháp chuyển lời.
Sydney 13-04-04 2:35AM 3) Hỏi: Người tu thiền cần sự tiến hóa hay không? Đáp: Thừa người tu thiền rất cần sự tiến hóa của tâm linh. Kệ: Quy nguyên tự thoát chơn hình động Giải quyết chơn tâm tự chuyển vòng Khai triển chính mình tự giác thông Bình minh tận độ thức chơn lòng.	Sydney 14-04-04 4:11AM 4) Hỏi: Tâm linh tiến hóa bằng cách nào? Đáp: Thừa tâm linh tiến hóa bằng điển quang đến tới vô cùng tận. Kệ: Vô cùng tiến hóa triển tâm linh Giải nghiệp tâm minh đường chính đạo Cảm tưởng đời nay tự ra vào Quán thông đời đạo tự quy màn.
Sydney 15-04-04 1:16AM 5) Hỏi: Điển quang là gì? Đáp: Thừa điển quang là hợp khí cùng Trời Đất. Kệ: Hiệp khí cùng Trời Đất tự tiến hòa Cảm thông điển giới sống chan hòa Gieo duyên tận độ trí tâm an Giải khổ chính mình tự vượt qua.	Sydney 16-04-04 1:43AM 6) Hỏi: Sự chuyển hóa từ đâu tới đâu? Đáp: Thừa sự chuyển hóa từ lúc chào đời cho đến nay. Kệ: Chào đời chuyển hóa khắp nơi nơi Chuyển hóa thực thi ý của Trời Giải tỏa ưu phiền khắp các nơi Thành tâm hướng thượng tự về Trời.
Sydney 17-04-04 8:12AM 7) Hỏi: Chuyển hóa bằng cách nào? Đáp: Thừa chuyển hóa bằng luật nhân quả. Kệ: Luật nhân quả tiến hóa từ đầu Khai triển vô cùng khổ nạn mau Tiếp nối chuyển trau cùng thức giác Xuyên qua động loạn tự khai màn.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 16 (tiếp theo)

...
“*Càng tu càng tiến càng thanh*”: Càng tu thì thấy càng tiến, càng thanh, càng rõ rệt, càng sáng suốt, càng nhẹ nhàng hơn.

“*Minh tâm kiến tánh đạt thành chơn như*”: Biết được tánh tình sai lầm, sự giận hờn không xứng đáng của chính ta, sự mê muội không chính đáng của chúng ta thì ở trong đó cũng thấy rõ sự sai lầm của chính mình. Khi mà hiểu rõ mình thì mình trở về một vị chơn chánh Như Lai rõ ràng không bị lu mờ ảo ảnh nữa. Lúc chúng ta đạt được minh tâm kiến tánh, ta hiểu rõ nguyên căn sự sai lầm của chính Chủ Nhơn Ông đã tạo ra những sự mờ ám từ bao nhiêu năm nay. Cho nên, bây giờ thức giấc sửa lần sửa hồi thì tự nhiên mới đạt thành chơn như.

“*Cha Trời hớn hở vui cười*”: Lúc đó Cha Trời hớn hở vui cười, Ngọc Hoàng Thượng Đế đưa tay rước chúng ta, Đấng Cứu Thế đưa hai tay nâng chúng ta tiến tới, vui cười.

“*Đón con thức giấc bằng mười hơn xưa*”: Sáng suốt hơn xưa nhiều, thông minh hơn xưa nhiều, gọn ghẽ hơn xưa nhiều. Phần hồn của các bạn càng tu thì càng nhỏ chứ không còn ghồ ghề lớn như cái thể xác con người hiện tại đây. Thể xác con người đòi hỏi bao nhiêu kí, bao nhiêu kí. Phần kia thì nhẹ chùng nào tinh vi chùng nấy. Cho nên chúng ta tu rồi, thấy ngay trung tim chân mày xuất phát ánh sáng, đó là Mô Ni Châu, mà Mô Ni Châu đó đi tới vô cùng tận sáng suốt. Có một điểm chút xíu đó mà tiến hoài, tiến mãi, tiến không ngừng, rồi mới trở về mặt mày tay chân cũng như người tại thế. Lúc nào cũng thanh nhẹ như một đứa con nít nhỏ mà thôi. Nó chuyển khắp càn khôn vũ trụ, nơi nào cũng tiến tới được hết, nơi nào cũng là trường học của nó. Nó có thể tham gia bất cứ nơi nào để học hỏi thêm, để đạt tới sự sáng suốt thêm, thực hiện thương yêu rõ rệt hơn, đời lần đạo. Cho nên, nó lại càng biết quý cha mẹ nó nhiều hơn, càng thương yêu Trời Phật nhiều hơn.

Hướng thượng hóa giải, cái căn sống của con người tại thế đâu phải vật chất đâu? Sự thật là phần thanh điển của càn khôn vũ trụ. Không có không khí làm

sao chúng ta có sự sống, mà cao tăng của không khí là gì? Là điển, các bạn thấy không? Luôn luôn điển luân lưu trong bản thể của chúng ta, đâu có bỏ chúng ta. Chúng ta đã ăn, đã dụng hằng ngày hằng giờ hằng phút, rồi chúng ta tán thương vật chất quên nguyên căn điển quang, đó là chuyện đại sai lầm. Đó là chuyện làm cho chúng ta chậm tiến mà không lối thoát. Cho nên, chúng ta tu pháp này kêu bằng nói điển.

Tôi nhắc các bạn nhiều về điển. Các bạn mới tu không hiểu điển là gì, nhưng mà thực hành một thời gian các bạn sẽ thấy điển. Nhiều bạn tu tới bây giờ nói không biết điển là gì? Tôi đâu hiểu điển là gì, mà Ông Tám cứ nói điển. Nhưng các bạn tu thanh tịnh rồi tôi kêu các bạn làm một, hai bài thơ trong lúc bạn không thể làm được. Lúc đó, bạn có điển thì bạn làm thơ dễ dàng quá rồi, sáng suốt nhiều hơn rồi. Đặt viết thì ra thì ra thơ, đó là gì? Điển hóa văn chứ không phải văn hóa điển. Bạn rõ không? Khi có điển rồi thì điển hóa văn, không phải văn hóa điển đâu. Hồi trước kia các bạn học chữ này kia nọ, nhưng mà nhiều người muốn làm bài thơ khó khăn, không phát triển nổi, không làm nổi, bực tức. Tu một thời gian thì thấy rõ, mình nắm cây viết, viết ra thành câu văn gọn ghẽ. Đó là phần sáng suốt trở lại với các bạn. Lúc đó, các bạn mới thấy rõ rằng điển hóa văn chứ không phải văn hóa điển.

Cho nên, chúng ta càng tu càng cởi mở, càng muốn viết nhiều bài vở để lưu lại cho hậu sanh, cho tương lai, cho những người chậm tiến. Chính họ đã học văn, nhưng mà không làm nổi. Từ đó ảnh hưởng họ, rồi họ thức giấc, thấy môn tu này hữu ích cho chính họ, thì mình trao cái chìa khóa đó cho họ để cho họ mở, họ tiến. Đó là làm phước chứ không phải các bạn viết chữ bây giờ, làm thi thơ bây giờ là vô ích đâu. Nó có ích. Thế gian cái gì cũng phải có kiểm chứng, có chứng minh. Bây giờ, các bạn làm được rồi thì các bạn sẽ lưu lại tại thế. Trong đó các bạn đã sống chung với nhiều người mà họ không làm nổi, trong lúc họ hiểu bây giờ các bạn làm nổi, mà các bạn không phải đi vô trường học, các bạn chỉ làm

thăng không ngồi thiền đó thôi mà bây giờ các bạn viết được những bài thơ xứng đáng, khuyên đời, giúp đời, khai triển tâm linh hiệp hòa. Câu văn của các bạn cởi mở và chuyển thấu đáo tâm can của mọi người. Các bạn thấy sự sáng suốt trở lại với bạn và nó sẽ tiến tới vô cùng tận. Càng viết càng mở càng khai triển. Lúc đó, các bạn mới thấy rõ ràng chỉ có thiền mới khai thông mọi sự việc, còn không có thiền thì không bao giờ khai thông được.

Cho nên, nhiều bạn tu được giải trước lưu thanh thì bộ đầu rút bung bung và giựt cả người lên. Cái đó càng tốt, không sao! Bởi vì được đổi, được thừa tiếp bề trên thì bề trên rút cho chúng ta. Đó là sự sáng suốt trao đổi. Các bạn chứng minh lấy cái gì rút. Ở đời khi các bạn ngồi thiền thanh nhẹ, các bạn phải nghĩ cái phần tiến hóa ở bên trên, nghĩ Trời nghĩ Phật nghĩ Tiên các bạn mới được thanh nhẹ thì nó rút lên trên bộ đầu. Rồi các bạn ngồi nghĩ về tâm dục, về đời, thì nó rút các bạn xuống liền. Trong một giờ phút khắc nó làm cho các bạn dao động nội tâm, nó khuyến khích đủ việc. Các bạn mới thấy rõ

rằng mình giải được trước mới lưu thanh, còn nếu mình lưu trước thì giải thanh. Nếu chúng ta đi ngược lại lưu trước thì giải thanh, tạo bản tánh đâm ô, cụt nguồn thôi. Mấy phút đồng hồ thôi rồi vọng động thêm. Tâm can bất ổn, tinh thần không yên, mà chúng ta hiểu được, chúng ta vun bồi sự thanh thì cái phần đó đâu còn lưu nữa. Nó là trước, nó không có lưu thì nó phải giải. Cho nên các bạn thấy rõ Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định này là hóa giải tất cả những trước ô trong nẻo hắc thần kinh, nơi nào cũng phải được hóa giải. Các bạn Soi Hồn thì bộ đầu phải hóa giải. Bít bùng hết, nó tức phải giải. Còn làm Pháp Luân đưa xuống, nó cũng tức thì phải giải ra lỗ chân lông, khai thông, khứ trước lưu thanh, giải tỏa phần trước và lưu phần thanh sáng suốt ở bên trong.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

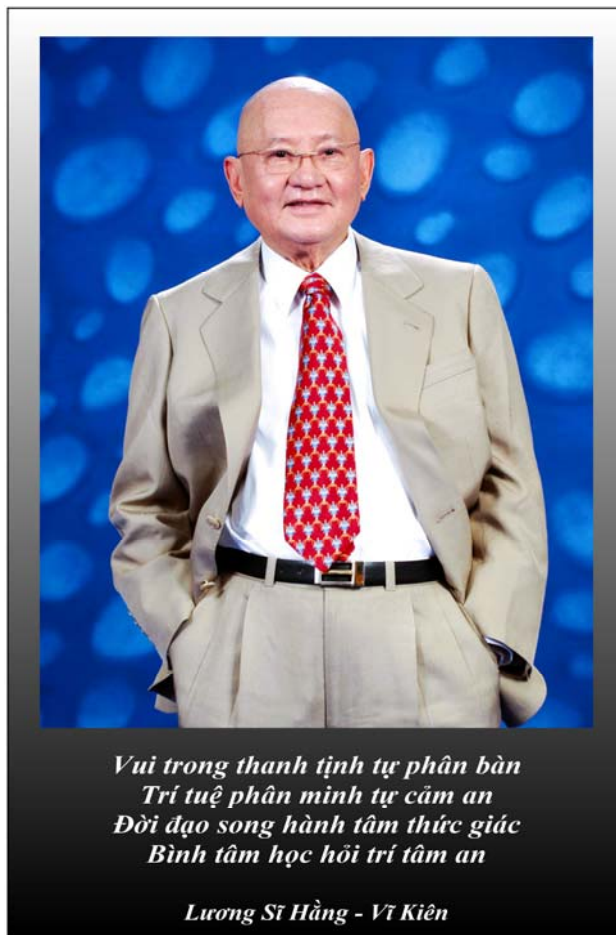

Lá thư đầu Xuân Nhâm Dần 2022 **Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”**

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Trước thềm năm mới – **Nhâm Dần 2022**, Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**” kính chúc toàn thể quý bạn đạo cùng gia quyến một năm mới thân tâm thường lạc, vạn vật bình an. Chúng con kính xin Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy từ bi gia hộ, vượt qua tất cả chiến tranh, thiên tai dịch bệnh để chúng sanh có được một cuộc sống bình an và hạnh phúc.

Cũng để có một hướng đi tâm linh trong năm Nhâm Dần 2022, BTC đã xin Đức Thầy ban cho lời huấn đạo qua lá xuân được thỉnh đầu Xuân. Đây cũng như là lời dặn dò, khuyến tu an ủi của Đức Thầy gửi đến anh em bạn đạo Vô Vi trong giai đoạn không có Đức Thầy. Hy vọng món quà tâm linh đầu năm này sẽ giúp bạn đạo vượt qua mọi khó khăn và thử thách trong giai đoạn khó khăn này.

Lời nhắn của Đức Thầy được thỉnh từ Nguyên Lý Tận Độ:

“Người tu thiền phải chấp nhận sự nhồi quả liên hồi nhiên hậu mới cảm thức sự cấu trúc siêu việt từ đời lẫn đạo”

Chúng con thành kính tri ân Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã hộ trì và quang chiếu cho anh em BTC chúng con có được phúc duyên phục vụ bạn đạo.

Kính chúc bạn đạo một năm mới kiết tường như ý, thân tâm thường lạc.

Kính Thư,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

voviduhanhdaophap@gmail.com

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 9 tháng 7 năm 1995
THẨM THÍA QUÁ BẠN OI!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Tràn đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đều tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tàu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

65. CHUYỆN NỖI BÁT MÃN (Tiền Thân Anabhirati)

Khác gì xa lộ, các dòng sông...

Câu chuyện này do bậc Đạo Sư kể trong lúc trú tại Kỳ Viên, cũng về một nam cư sĩ như chuyện trước. Người này, trong lúc tìm hiểu, đã biết chắc chắn về sự hư hỏng của vợ mình, liền cãi vã với nàng, kết quả là người ấy bức bối đến độ bảy tám ngày liền không đến yết kiến bậc Đạo Sư.

Một ngày kia, chàng đến tịnh xá, đánh lễ Đức Thế Tôn và ngồi xuống. Khi được hỏi tại sao chàng vắng mặt bảy tám ngày qua, chàng đáp:

- Bạch Đức Thế Tôn, vợ con hư hỏng khiến con quá phiền lòng về việc ấy đến độ không đến đây được.

Bậc Đạo Sư bảo:

- Nay cư sĩ, ngày xưa người hiền thiện đã khuyên ông đừng buồn giận vì thói hư tật xấu của đàn bà mà phải giữ lòng bình thản; tuy vậy, ông đã quên chuyện này vì vòng luân hồi sinh tử đã che mắt ông.

Nói vậy xong, theo lời thỉnh cầu của vị cư sĩ, Ngài kể một câu chuyện quá khứ.

Một thuở nọ, khi vua Brahmadata trị vì Ba-la-nại, Bồ Tát là một vị giáo sư tiếng tăm lừng lẫy khắp nơi, như trong chuyện trước. Một đệ tử của ngài biết được vợ mình hư hỏng, lấy làm phiền muộn về điều khám phá trên, đến độ lánh

mặt đi vài ngày, nhưng một ngày kia được vị giáo sư hỏi thăm lý do vắng mặt của chàng, chàng liền thổ lộ tâm sự của mình. Sau đó vị giáo sư bảo:

- Nay con, chẳng có gì riêng tư trong bọn đàn bà cả. Họ là của chung cho mọi người đấy. Vì vậy khi người trí biết được nhược điểm của họ, các vị ấy không tức giận vì họ nữa.

Nói vậy xong, ngài ngâm kệ này để khích lệ tinh thần đệ tử:

*Khác gì xa lộ, các dòng sông,
Nhà trọ, sân vườn, các quán ăn,
Tứ điểm mở ra mời tất cả.
Thập phương lữ khách, thói ân cần
Thường tình nhi nữ là như thế,
Người trí không hề tỏ hận sân
Hạ cố bận lòng vì nhược điểm
Của loài liễu yếu, bọn hồng quần.*

Đó là lời khuyến cáo của Bồ Tát đối với đệ tử ngài, từ đó về sau vị này giữ bình thản trước mọi việc làm của nữ giới. Còn người vợ kia cũng được cảm hóa ngay khi nghe vị giáo sư đã biết rõ bản chất mình, nên nàng từ bỏ thói hư tật xấu cũ. Và vợ của người cư sĩ cũng vậy, khi nghe rằng bậc Đạo Sư đã hiểu rõ bản chất của mình, liền từ bỏ thói hư tật xấu cũ.

Khi pháp thoại chấm dứt, bậc Đạo Sư tuyên thuyết các Sự thật, và vào đoạn kết thúc bài giảng, vị cư sĩ đắc quả Dư lưu. Bậc Đạo Sư

cũng nêu sự liên hệ giữa hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân:

- Hai vợ chồng này ngày nay cũng là hai vợ chồng ngày xưa, và ta chính là vị giáo sư Bà-la-môn ấy.

(còn tiếp)

